

Pugu Kuşu

– prens · 29 Ağustos 2018

Ve demiştim! Kalın puntolarla yazmıştım Ve üstelik te ilk değildi/ Daha önce birkaç kez oldu Yüz
hapsinden geçti gölgesi kanatların Ağır bir depresyonun iç haplarına bölünmüştü Ruh denilen o talan... Bu
yaz gelecek misin? Bilmiyorum/ Hüzünbaz sevişmelerin son dibi Kendini sarmakta var
hayatta Kuşkanadına kaz tüyüne Rezili rüsva da var... Yaşadım Mirim; Bir kalleş gibi Bir köle gibi/ Bir ananın
yüreğinde prens gibi Zaman soluk damarlarımda Ziftlenene kadar yaşadım/ Şarabın dibine kadar... 'Kime
yarar benim yaşamışlığım Ya da varlığım hangi tabutun paslı çivisi...! Pugu kuşlarının geldiği vakit
yaşadım Gördüm! Bir insanın bir insana ettiğini illet bir yalnızlığın derin uçurumu 'Son dönüme sürmem
ben bakışlarımı Son dönüme! Umudun tarlasında ıslandım...'